

Meist, armas Jummal, põra sa
Reik willet susjed: anna ka,
Meil terwist, ja meid arwita,
Et tdeka leiba söme:
Et ikka sanna kuuleme,
Head teeme, furja põlgame,
Siin ikka rõõmsast ellame,
Ja wiimaks õnsaks saame!

Talkuõse Paul.

Isand Jummal, õnnistaja,
Reige wigga lõppetaja!
Tännades sind üllendame,
Sinno heldust õnnistame.

Sinna meie hädda näggid,
Armust meie abbi teggid,
Häddas meie heldust näitsid.
Rohke rõmoka meid täitsid:

Witja wäljal figgitasid,
Meie waewa õnnistasid,
Wankrid wõngosid, fut kandsid,
Dukkust, mis meil põllud andsid.

Oh et meid rõmustades
Sinno armo mällestades
Sinno sanna kuuleksime,
Laiskust ikka wihtaksime!

Heldust meie Jummal kaitis,
Armo meie peäle heitis;
Nenda peame end näitma,
Waeste peäle armo heitma.

Jummalad se hästi tännab,
Kes ta armo meeles kannab:
Kes ka heal meetet jaggab,
Rikkusest mis Jummal jaggab.

Moistlik Emma.

Marril olli palju lapsi; agga temma